

tevékeny pártszervezeteket!

EGYRE TUBB MSZMP-ALAPSZERVEZET alakul városunk üzemeiben, intézményeiben és kerületeiben, s ezzel mindinkább erősödik a szocialista alapokon történő kibontakozás híveinek harcos tábora. Ma már több mint hatvan alapszervezetet számlálhatunk Szegeden, s a tagok létszáma másfélszeresére növekedett. Ez a létszám természetesen nem végleges, hiszen a közeljövőben is több helyen napirendre kerül a munkáspárt újjászervezése és a már eddig megalakult pártszervezetekbe is naponta jelentkező dolgozó emberek felvételre. Az MDP volt becsületes tagjai, a kibontakozás egyetlen helyes útját felismerve, mind jobban és többen feladják a várakozási álláspontot és tevékenyen be akarnak kapcsolódni az országos rendteremtő és stabilizáló munkába és a pártönkívüliek részéről is élénkül az érdeklődés a Magyar Szocialista Munkáspárt iránt.

Az eddig létrejött pártszervezetek már komoly politikai erőt képviselnek, de ez az erő napjainkig jóformán csak jelenlétével gyakorolt hatást az általános politikai helyzetre és az előrehaladásra, mert a megalakult alapszervezetek mindeddig túlzottan lefoglalták magukat a szervezkedéssel és egyéb belső problémáikkal, s ugyanakkor még nem léptek mindenütt a nyilvánosság elé.

Eppen ezért, a közeljövőben a megalakult alapszervezeteknek — ebből az egyoldalúságból kiemelkedve — megoszott munkával kell tovább erősödniük, olyformán, hogy a belső gondok mellett a pártszervezetek tevékenységének előterébe kell helyezni a nyilvános politikai fellépéseket. Pártszervezetünk számcsere növekedése is sokat jelent, mert egyrészt azok, akik korábban szabadon garázdálkodtak a gazdaságban és a politika kulcsai mögött, most kénytelenek számolni a szervezett kommunista erővel — másrészt, a demokratikus erőknek is sokat segít pártunk jelenléte és állandó erősödése, magabiztossága.

A SZERVEZKEDÉS ma már egymagában nem elégséges, hiszen a párt nem önmagáért épül. Várhatunk addig, míg mindenütt befejeződik a szervezés? És célszerű lenne várni? Több pártszervezetben úgy fogják fel a dolgot, hogy csak akkor lépnek a nyilvánosság elé, ha befejezik az alapszervezet újratemetését. Ez a késlekedés a mai nehéz helyzetben meghátrálás számba megy. Most előre kell lépni, s a szervezés mellett tevékenyen be kell kapcsolódni minden alapszervezetnek a politikai és gazdasági munkába! Egy-egy alapszervezet komoly alkotó politikai testület és sokat segíthet az általános helyzet javításában. Ma nap, amikor az üzemek munkájának teljesebb megindításához, a dolgozók jogos kívánságainak megoldásához és a politikai, illetve gazdasági helyzet stabilizálásához minden ép, al-

kotó gondolatra és javaslatra szükség van, a pártszervezetek előremutató és a hétköznapi gondjaiban enyhítő kezdeményező szerepe óriási szükség van. Sajnos, egyelőre még kevés példát sorakoztathatunk fel arra vonatkozólag, hogy a pártszervezetek milyen közvetlen segítséget nyújtottak az élet normalizálásában a munkástanácsoknak és egyéb vezető szervezeteknek, de a Szalámigárd és a TEFU példáját nyugodtan idézhetjük, mert ezeken a helyeken megszűnt a „kötélhúzás” a pártszervezet és a munkástanács között, és hatékony együttműködés jellemzi a politikai és gazdasági vezetőtestület tevékenységét. Hasonló, eredményes összefogás jelei mutatkoznak a Ruhagyárban is.

Az alapszervezetek nyilvános, aktív politikai tevékenysége a párt további erősödése szempontjából sem lehet közömbös, — ellenkezőleg: éppen a pártszervezetek újszerű tevékenysége vonzza majd a dolgozó embereket a pártba. Sokan azért tartózkodtak eddig a belépéstől, mert nem tudták, hogy mire alapozzuk tevékenységünket és milyen módon akarunk bekapcsolódni a rendteremtő, országépítő munkába, hogyan képzeljük el a párt új szerepét, és milyen lesznek pártunk gyakorlati módszerei.

A PÁRTSZERVEZETNEK — különösen a termelő üzemekben — együtt kell működnie a munkástanácsokkal és a szak-szervezetekkel. Természetesen nem elvtlenül, hanem a szocialista kibontakozás érdekében. Ez az együttműködés, tudjuk, sok helyen még akadályokba ütközik. Néhol kimondott pártellenesség, néhol megnevelés miatt.

A megyében 53 tsz elkészült a zár számadással

Minden termelőszövetkezetben serényen folyik most a munka, hogy minél előbb elkészüljenek a zár számadással. Minden termelőszövetkezeti tag kíváncsi arra, hogy egész évi fáradságáért mennyi pénz- és terményjuttatásban részesül. Másrészt a zár számadásoknál derül ki a tsz anyagi állapota és életrealitása. Ennek kapcsán a megyében 53 tsz készült el a zár számadással, és 46 zár számadási mérleget közzétesen is megérősítettek. Nem készülték még el a zár szá-

adással a tsz-ek Csongrádon; viszont Hódmezővásárhelyen 8, Makón 4, a makói járásban 14, a szegedi járásban 14, Szentesen 3, a szentesi járásban 10 termelőszövetkezet készítette el az évi mérleget.

A mórhalmi Vörös Október Tsz-ben egy munkaegység értéke 51 forint 10 fillér lett, ebből készpénz 32 forint, terményjuttatás például kenyérgabonából 3 kiló, kukoricából pedig 1 kiló 90 deka.

MELYIK A FONTOSABB — szervezkedni, vagy tevékenykedni? Egyiket jobban igényli az élet, mint a másikat. Eppen ezért sohase csináljuk az egyiket a másik nélkül!

adással a tsz-ek Csongrádon; viszont Hódmezővásárhelyen 8, Makón 4, a makói járásban 14, a szegedi járásban 14, Szentesen 3, a szentesi járásban 10 termelőszövetkezet készítette el az évi mérleget.

A mórhalmi Vörös Október Tsz-ben egy munkaegység értéke 51 forint 10 fillér lett, ebből készpénz 32 forint, terményjuttatás például kenyérgabonából 3 kiló, kukoricából pedig 1 kiló 90 deka.

Megverték egy határort — őrizetbe vették a tettest

December 23-án este ismét munkáia akadt az R-csoportnak. Verekedésről szóló hír érkezett Gyálarétről. Azonnal kiszálltak és bizony megbotránkoztató eseményt derítettek fel.

Az ital ismétlenül elvette néhány ember józanságát, amelynek az lett a követke-

ménye, hogy Engi Ferencet, a Szegedi Fűtőház 24 éves dolgozóját, — aki egy esetben lopásért már büntetve volt — őrizetbe kellett venni. Ez a fiatalember ugyanis úgy megvert egy határort, hogy az eszméletét veszítette és súlyos sérüléseket szenvedett.

Az új tantermek mégis felépülnek Nagyön az elevenükbe vágott

Sűrű, nyirkos köd ülte meg a petőfitelepi volt zárda iskola környékét. Emberek nemigen jártak erre ezen a délelőttön. A gyerekek is bent tanultak a jó meleg, fűtött tantermekben. A csendet mégis vidám nótázás, füttyülés törte meg. Künn az utcán, az épület másik oldalán, magas állványokon kőművesek dolgoztak, nem törődve a köddel, az újonnan befalazott ablak körül vakolták a falat.

Bent az iskola folyosóján is nagy a forgalom. Festik a falakat, csaknem az utolsó simításokat végzik a most épített épülettömbben. Már november végére át kellett volna adni az újonnan épített négy tantermet. Az elmúlt néhány hónapok miatt azonban az építők megkészték a munkával. Most azért iparkodnak, hogy a műszaki átadás legalább e hónap végén megtörténhessen.

Minden remény megvan tehát arra, hogy a téli szünet után az új tantermeket is birtokukba vehetik a kis diákok. A berendezés is megvan, szerencsére még a nyáron megkapták. Szép, modern csöbűttorral rendezik be a tantermeket.

A négy alsótagozatú osztály nyer majd elhelyezést az új tantermekben. Ezzel megszűnik az iskolában a délutáni tanítás. Az ONCSA-telepi és a többi messze lakó kisgyerekeknek nem kell majd este sötétben hazajárniuk. Bizonyára egyaránt örülnek ennek a szülők, gyerekek és pedagógusok. A tanítást megkönnyíti az is, hogy állandóan délelőtt járnak a gyerekek, nem lesz szükség az órák megrövidítésére, több idő jut majd a magyarázatra és a gyerekekkel való foglalkozásra.

Az új tantermek építésével más helyiségproblémák is megoldódtak az iskolában. Mód nyílt arra, hogy nagyobb helyiséget kapjanak a nevelők, szertára is lett végre az iskolának, s lehetővé vált az állandó tanulószoba biztosítása. Igen jelentős, hogy bevezették a vizet az iskolába. Nem kell ezentúl kannával hordani az utcai kútról az ivó- és kézmosóvizet. Egészségügyi szempontból is sokkal megfelelőbb, higiénikusabb lett az iskola.

Helyesbítés

Lapunk karácsonyi számában közölt falinaptárban sajtóhiba fordult elő. November 7-e nem munkaszüneti nap, amit a nap-tár vastag betűkkel közli, hanem munkanap. Ellenben húsvét hétfeje munkaszüneti nap.

Munkaszüneti napok tehát: január 1., húsvéthét, április 4., május 1., augusztus 20., december 25. és 26.

Március 15. nemzeti ünnep. Ezen a napon az iskolai oktatás, valamint a hivatali munka szünetel.

NEMRÉGEN a Szegedi Néplap terjedelmesebb cikket közölt a baktói Felszabadulás Termelőszövetkezetéről. E cikk ismertette a Felszabadulás Tsz-be tömörült dolgozó parasztközösség helyzetét, nézeteit a jelenlegi helyzettel kapcsolatban. Lapunk munkatársának a tsz tagjai közül többen elmondták — úgy, ahogy ezt józan paraszti felfogásuk diktálta — jelenlegi nehéz helyzetükből egyedül csak a munka lehet a kivezető út. Ezt a tsz tagjai jól látták már az október 23-át követő napokban is. Eppen ezért akkor is, amikor Budapestben harcok dúltak, ő nem álltak meg a munkával, vettek, végeztek a soron következő őszi mezőgazdasági feladatokkal, mondván: a kenyérre, élelemre mindig szükségük lesz a dolgozóknak. Éhes, agyonkoplalt emberekkel könnyű elbánni. Viszont bajainkra, fájdalmainkra is könnyebb orvoslást találni, ha nem vagyunk szegények.

A tsz tagjai, mint említett cikkünk be is számolt arról, már a kezdeti időben kikérgették maguk közül a haszontalanságát, akik meg akarták bénítani az életet a szövetkezetben. Akik szerették volna, ha vetetlenül maradnak a földön, hogy aztán a dolgozókkal az erősebb fél helyzetéből beszélhessenek.

Megirtuk azt is, hogy a Felszabadulás Tsz tagjai kifejezésre juttatták azt a véleményüket is, hogy a szegedi üzemekben csak akkor indulhat meg teljes erővel a munka, ha a becsületes dolgozók végre ráeszmélnék a valóságra, és elkergetik maguk közül a fasiszta rendbontókat, akik családjuk békés életére törnek. Akik hazafias összefogásról, munkeszegegről felecsenek, tetteikkel pedig az utolsó szelet kenyert is szeretnék kicsavarni a munkások kezéből. Akik örülnének, ha éhesen kóborló, lesóványodott gyermekeket látnának az utcákon, mert ez a létüni új világ feltámadását jelentené.

A FELSZABADULÁS TSZ tagjai — csakúgy, mint az egész magyar parasztság — az elmúlt időkből vizsgálják a munkásszervezetek, méghozzá becsületes vizsgálata a munkásszervezetek iránti hűségükből. Most egyes fasiszta elemek és más

féltrevezetett egyének nem átalják a parasztságot, a Felszabadulás Tsz tagjait is hazafiatlansággal, a munkások érdekeinek elárulásával vádolni. Az említett cikkben szereplő szövetkezeti tagok elmondták: úton-útfélen — ahol csak alkalom van erre — mocskolni merészelik őket, mert a saját keresztül is véleményüket merék nyilvánítani az igazság mellett. Természetesen a Felszabadulás Tsz tagjainak, és más dolgozó parasztnak a sáros csizmájuk sarkáig sem ér ez a rágalom, mert látják, hogy kikről jönnek ezek a mocskolódások.

Mészáros Szilveszter annál idején elmondotta — ezt meg is írtuk —, hogy fiát, aki a Villamosvasúti Vállalat autóbussüzeménél kalauz, és még sok társát miként akarták, illetve kényszerítették is sztrájkolásra egyes felelőtlen elemek az utóbbi sztrájk alkalmával. Mert ezt Mészáros László busz-kalauz el meria mondani apjának, akiktől nem is megtudtuk, most mindenféle burkolat, és kevésbé burkolat formákban sértegetik, gúnyolják, valósággal üldözik a vállalatnál.

IME EDDIG csak — ahogy őik mondták — a kommunisztákkal, a sztálinistákkal, a rákosistákkal akartak leszámolni. Most azonban, mint a példa is mutatja, gyalogos eszközökhöz folyamodnak olyan személyekkel szemben is, akiket még szerintük sem lehet az előbbiektől közé sorolni. »Bűnük« csupán az, hogy halgatnak a munkások sztrájkára és munkásbecsületük szerint ítélik meg saját helyzetüket. Érthető és világos a kérdéses cikk — melyre olyan nagyon felszisszentek a szegedi dolgozók között bujkáló ellenforradalmárok — nagyon az elevenükbe vágott. E cikk is letépett egy darabot abból a hazafias szólamokból szöveget, melyből, mely az ellenség népgyilkos szándékait takarja. A fenyegetések, mocskolódások azonban a becsületes dolgozó parasztkokat nem ijesztik meg. Tudjuk: az ellenség jajgatása, dühödő méltatlankodása igaz népi hatalmunk szilárdulását jelenti.

Ami pedig Mészáros László busz-kalauz ügyét illeti, azt a Szegedi Néplap is figyelemmel kíséri.

A külpolitika hírei — röviden

Bukarest (MTI). Az Agerpres román hírszolgálati iroda közli Münnich Ferenc dr.-nak a magyar fegyveres erők miniszterének román újságíróknak adott nyilatkozatát. Münnich dr. kitért a menekült magyarok problé-

májára és ismertette a forradalmi munkás-paraszt kormány erőfeszítéseit a külföldre távozott magyarok hazatérésének elősegítésére.

London (MTI). Nehru miniszterelnök négyórás látogatást tett Eden miniszterelnök chequersi birtokán — jelenti az AFP. Nehrún huga, Pandit asszony, India londoni főbiztosa kísérte az angol miniszterelnökhöz.

Nehru Eden miniszterelnöknek beszámolt Eisenhower elnökkel való találkozásáról.

Hazautaztában az indiai miniszterelnök csütörtökön ellátogatott Bonnba is, ahol megbeszélést folytatott Adenauer nyugatnémet kancellárral.

London (MTI). Az angol rádió tótkői jelentésében japán atomtudósok köréből származó megállapításokat idéz, miszerint az utóbbi tíz nap folyamán eszközölt tudományos mérések a japán szigetek feletti légkörben „feltűnően magas” arányú rádióaktivitást mutattak ki. Mint a jelentésből kiténik, ez a rádióaktivitás minden bizonnyal itabb nukleáris kísérleti robbantással függ össze.

Reggel 6 órakor indultam el Budáról Pestre. Még alig világosodott, a lámpák itt mindenütt égtek. Ilyen kora, sötét reggel az utcák zárva vannak, piac még nincs, — a pestiek a dologba igyekeznek és érdekes, sajátos módon: útközben „elkapják” az üresen haladó tehergépkocsikat és ameddig közös az útvonaluk, addig elhaladnak, aztán leugrálnak rólja és újabb „megoldást” keresnek. Felkapaszkodnak a már közeledő zsúfolt villamosok útközjére, vagy a kocsik hátsó szegélyére, — szóval a járművek minden részét felhasználják az utazásra, mert Móricz Zsigmonddal ellentétben álláspontjuk van. Azt vallják: gyalogolni nem jó. És ezt elég feltűnően hirdetik is. Például az első plakáton bakancsos lábuk alatt a következő vastagbetűs felírás olvasható: „Nem akarunk gyalogolni!”

Viszont én gyalogolni, — illetve ily módon szemlélődni akartam. S ha már a plakátoknál tartunk, hadd jegyezzem meg, milyen utcai propagandát láttam Pesten. Kézrel festett kartonok arra hívták fel a figyelmet, hogy legyen tisztaság Budapesten. Ha ez a jelszó nem is vált még mindenütt teljessé válóra, az tény, hogy a romos részekből szüntelenül hordják a törmelékeket, a házak előtt felhalmozott szalkkupacokat. Igen sok helyen öntevékenyen a lakók takarítják — a lehetőségekhez képest — az úttestet, a kapualjakat. A

Budapest szegedi szemmel

körút gyalogjárdáin már legnagyobb részt lehet közlekedni. S a plakátok hívó szava: — „Jertek újjáépíteni Budapestet!” — ezer és ezer építőmunkás lelkében talált megértésre. Reggel 7 óra után már valamennyi javítható sérült ház előtt magasodó állványokon megjelentek az építőmunkások — van olyan épület, amelyet sajnos, teljesen le kell bontani — és kötelességgel húzzák fel a máltát, a téglát. Ez a kép tárult elem mindenfelé, ahol a harcok során belővések érték a házakat.

Megálltam az Üllői út, a Baross utca és a Blaha Lujza tér sarkán. Már világos volt, az úttesten a járművek tömege haladt egymást előzve a közlekedési rendőr intésére. Több helyen még nem működnek a jelzőlámpák és hatalmas járműtorlaszok várták a jelzést a továbbhaladásra. Mások is voltak, akik nézgelődtek, — beszédbe elegyedtem velük. Magyarazták a történeteket, hol volt az ellenálló fő fészke, mikor mi égett stb. Felmentem a József körút 44. számú házába. Ezt az épületet is belővések érték. Egy Gyimesi nevű munkás családjával beszéltem. Elmondták: „megúszták” volna, ha valaki nem puffogtat az

egyik közeli lakásból, vagy a háztetőről. „Sok család otthonát lövették tönkre — mondta a munkásember. — Nagyon szeretnék már csöndben, nyugalomban élni, dolgozni...”

Nyolc óra felé járt az idő, amikor a Nemzeti Szálló — a környékben szinte egyedülállóan jó részt épen maradt! — kis eszpresszója előtt többen álltak. Az egyik férfitől megkérdeztem: miért állnak sorba? Feketéért — válaszolta mosolyogva.

Később több helyen módomban nyílt minden várakozás nélkül feketéi inni.

Pesten a sorbaállítás kissé ragados. A Corvin Aruház előtt ötszáz méter hosszú — lemerem! — kacskaringós, több utcába nyúló sor áll. Betértem egy fodrászhoz. A borbély megjegyezte: — Úgy látszik, a mai napig elvesztették az emberek a hajukat, mert akkora „hárvál” jönnek nyíratozni, hogy csuda.

Az utcán újabb plakátok bukkantak elő: „A nép és a kormány egyet akar: szabad, független országot. Ehhez rend, figyelem és mun-